

:: KOTIČEK GOSPODA :: DOROPOLJSKEGA

Blagorodni gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem Vam namenjen pisati pismo. Seznaniti se hočem z Vami. Rad berem „Zvonček“, posebno pa v njem Vaš kotiček. Prosim, da objavite to pismo v „Zvončku“.

Pozdravlja Vas

Franc Vrčon,
učenec IV. oddelka ljudske šole
v Dobravljah.

Odgovor:

Ljubi Franc!

Vse to, kar sem povedal zadnjič Antonu Jerkiču, velja tudi Tebi. Pa brez zamere! Prihodnjič bo že bolje; ne?

*

Dragi gospod Doropoljski!

Sedaj Vam hočem privkrat nekaj vrstic napisati, ker sem brala v „Zvončku“, da Vam pišejo šolarji iz drugih krajev. Zadnje leto hodim v vsakdanjo šolo in zato Vam pišem nekaj vrstic, če bi Vam bilo mogoče, da bi to pisanje natisnili v „Zvonček“. Drugega dela nimam, samo v šolo grem vsak dopoldne. V šoli se pridno učim s svojimi součenkami in s součenci. Sedaj bodo božični prazniki, zato bomo o Božiču imeli malo počitnic. Te počitnice bodo dolgočasne, ker ne bomo hodili v šolo. O Božiču in po Božiču bom sedela pri jasliah in bom čitala iz „Zvončka“, ki mi ga bo gospod nadučitelj dal. Pozimi, ko bo sneg padel, se bomo pa vozili s sanmi po snegu ali se pa bomo učili za šolo v gorki sobici.

Sedaj je pa to pismo dokončano in ga Vam v roke dam, da ga preberete. Nič drugega Vam ne vem povedati, kakor da Vam voščim vesele božične praznike in veselo novo leto, da bi jih zdravi in veseli uživali.

Srčno Vas pozdravlja Vaša zvesta

Ivanka Žerovnikova,
učenka II. razreda v Voklem.

Odgovor:

Ljuba Ivanka!

Tvoje pismo mi priča, da ljubiš šolo nad vse druge reči. Upam, da je res tako, kakor govoriš. Zato pa sem tudi prepričan, da porabiš to leto, ko hodiš poslednjikrat v vsakdanjo šolo, z vsem pridom, da si pridobiš vseh potrebnih znanosti za poznejše življenje. Ker pa si knjigam prijateljica, boš lahko tudi pozneje, ko ne boš več hodila v šolo, nadaljevala učenje s samoizobrazbo. Ali ne?

*

Blagorodni gospod Doropoljski!

Jako mi ugaja Vaš list. Tudi naš gospod učitelj nam ga je preskrbel. Oh, to berilo o rdeči rožici mi jako ugaja. Še malo takih, pa bomo veseli. Učim se tudi igrati na klavir, zato ker me godba jako veseli. Pa tudi to Vam moram omeniti, da sem stara deset let in hodim v V. raz. Lansko leto sem dobila jako dobro izpričevalo. Ne vem pa, kakšno bo letos.

Srčno Vas pozdravljam Vam vdana
Anica Belčičeva v Sežani.

Odgovor:

Ljuba Anica!

V tem letniku — upam — priobči „Zvonček“ zopet več takih spisov, ki boš z njimi lahko zadovoljna. Že današnja številka priča, da bo naš list raznovrsten in zanimiv, kakor je bil vedno doslej. Gotovo mu ostanete zvesti vsi, ki ste mu bili naklonjeni do danes. — Kakšno bo letošnje izpričevalo? Lahko ti je to uganiti, ako presojaš sama — svojo marljivost!

*

Dragi gospod Doropoljski!

V šoli mi je dala gospodična učiteljica „Zvonček“. Jako sem se razveselila, ko sem dobila v drugi številki zapisana otroška pisma. Zato Vam hočem tudi jaz napisati

nekaž vrstic. Jako rada čitam „Zvonček“, ker mi pripoveduje obilo lepih pravljic. Najbolj ugaja meni in mojemu bratu Josipu „Kaj nam pripoveduje naš dedek“. Jaz hodim v V. raz. Meni najbolj ugaja v šoli verouk, risanje in ročno delo. Jako me veseli šola. V šoli se naučim marsikaj lepega. Jako sem bila vesela, ko je gospod učitelj naročil list „Zvonček“. Sedaj pridem enkrat na dan s svojim pismom. Jako sem jokala, ko mi je pobrala smrt očeta. Sedaj imam še mamo, sestro Lojziko in brata Josipa. Najrajša imam svojo součenko Frančiško Pirjevčevu. Botra mi je kupila za birmo obleko in mašno knjigo. Stara sem 10 let. V šolo hodim v Sežani. Ko bom velika, se bom šla učiti za šiviljo.

Vljudno Vas pozdravlja

Antonija Grmkova
v Daneh pri Sežani.

Odgovor:

Ljuba Antonija!

Res je hudo tistemu, ki mu smrt pobere očeta. Blagor Ti, da Ti je še ostala ljuba mamica. Bodi vedno dobra in pridna, da je nikoli ne žališ, ampak da ostaneš materi zmerom sreča in radost! Saj kaj ima mati drugega dobrega na svetu, ako ne dopadajenja nad svojim detetom!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

To je prvo pismence, ki se Vam ga upam danes pisati. Star sem 9 let. Hodim v tretji razred štirirazredne ljudske šole v Igvasi. Najrajši rišem. Srčno se veselim „Zvončka“ zaradi slik, ki so v njem. Pa tudi čitam ga rad.

Srčno Vas pozdravlja

Alojzij Krašovec,
učenec 3. a razreda.

Odgovor:

Ljubi Alojzij!

Koliko ima „Zvonček“ takih prijateljev, ki radi gledajo njegove slike! Tudi jaz bi rad, da bi jih bilo v listu vedno več. Toda slike so draga reč. Samo današnja umetniška priloga „S pticami na jug“ stane nad 200 K. Sedaj pa lahko izračunaš, kako drago je — Tvoje veselje! Ko pa bi se vsak „Zvončkov“ prijatelj potrudil, da pridobi našemu listu vsaj po enega novega naročnika, bi dobili toliko gmošne podpore, da bi bilo v listu lahko vedno več slik, torej bi bilo tudi Tvoje veselje vedno večje. Na delo torej!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Mnogokrat sem Vam mislila že pisati, a nisem imela dosti časa. Sedaj so božične počitnice, in čas imam Vam pisati kratko pismence. Božično drevo imamo veliko od tal do stropa in lepo okrašeno. Ko prisije zjutraj solnce na božično drevo, se tako lepo sveti, kakor bi bilo iz samih biserov. „Zvonček“ mi jako ugaja in ga tudi rada čitam.

Lepo Vas pozdravlja

Vandica Ilešičeva,
učenka I. liceja v Ljubljani

Odgovor:

Ljuba Vandica!

Tudi jaz sem vesel Tvojega veselja. Da bi Ti bilo vedno tako lepo in dobro — tega Ti od srca želim. Pa četudi pridejo pozneje križi in težave, vendar imamo nekaj, kar nam zbuja vesela čustva. To je spomin na lepoto mladih dni.

*

Velerodni gospod Doropoljski!

Že dolgo sem bila namenjena Vam pisati to pismence. Tudi o letošnjih počitnicah sem se imela dobro. Iz Reke je prišla k nam prijateljica Katica in njen papa, ki ga je pa dohitela pri nas smrt. Stric je privedel malo sestrično Pierino. Ta je prav ljubezniva deklica. V dveh dobrih mesecih se je priučila prav dobro slovenskemu jeziku. Jaz nabiram tudi znamke za Družbo sv. Cirila in Metoda; imam jih že čez 3000, kroglico staniola in trideset zaklopnic. To sem nabrala vse v kratkem času. Odposlala jih bom v kratkem vodstvu Družbe sv. Cirila in Metoda. Papa, mama in jaz Vam voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto

Z odličnim spoštovanjem

Anica Kabajeva
v Begunjah.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Veseli me, da si tako pridna — narodna delavka. Tvoji prispevki, ki jih marljivo nabiraš, mi pričajo, da si vrla Slovenka. Želim od srca, da bi Tvoje pismo zbudilo v mladih srcih enako ljubezen do narodnega dela. Tudi v tem primeru velja: Zrno do zrna pogača...

